

παπάρας

παπάρας, ο, θηλ. **παπάρα, η**, ουσ. [<παπάρα], άνθρωπος που λέει παπάρες, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «δεν μπορώ να καταλάβω τι βρίσκεις σ' αυτόν τον παπάρα και του κάνεις παρέα!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας